

3. okt. 1971

FAKTA

Dato:
3. okt. 1971

Sidetæl:
Rød blå bd 4 s. 3-7

TRANSSKRIFTION

3-10-71

1. Et R og et B lærred med lille mellemrum

Eet lærred delt i en R og B halvdel (kvadrat)

R og B blandet: - violet

Jeg kan ligesaa godt indrømme at mit arbejde med "R+B" fortrinsvis er baseret paa Haabet om at det pludselig vil føre til noget andet — en løsning af en eller anden slags. Det er altsaa ikke selve "R+B" problemet som i første række interesserer mig — det er hurtigt overstaaet — men dette at de repræsenterer den yderste neutralisering — slutfasen paa mit arbejde med billedet. Alene af den grund mener jeg at det, før eller senere maa sla over i noget andet. Jeg maa ogsaa se i øjnene at hele problematikken i "R+B" udspringer af mit studie af Ad Reinhardt og hans ideer og at en stor del af Daniel Burens holdning kan findes i "R+B"-ideen. Det som hele tiden har generet mig ved "R+B" ideen er at den ikke fuldstændig kan undslippe maleriet — maaske var det en løsning at akcepterer dette — men det er hæmmende for øjeblikket. Vanskeligheden bestaar i at jeg ikke kan forestille mig hvad jeg vil, eller kan sætte istedetfor billedet — maleriet.

Alle disse Anti og nonartforsøg tiden er saa rig paa er jo blot gaaet hen og er blevet endnu en akademisme (man saa det tydeligt paa Ungdomsbiennalen) og derfor en utilfredsstillende løsning. Paa en eller anden maade er det vel derfor jeg klamrer mig til "R+B"-ideen — her staar jeg dog et sted. At jeg dog ikke kan blive staaende her ret meget længere er jeg ogsaa klar over — mulighederne ikke alene udtømmer, men udpiner sig snart. Jeg søger stadig veje til at variere ideen, men det er sikkert inkonsekvens da det centrale i den jo slet ikke ligger i variationen, men tværtimod i at der ingen variation — forskel — finder sted at perceptionen formindskes — ja næsten ophæves. Og er man naaet dertil er det et spørgsmaal om det hele ikke kun bliver en gentagelse af Buren. Det er altsaa her problemet tilspidser sig — at man maa akcepterer variationsmulighedernes ophævelse. Akcepterer man dette og forsøger at argumenterer for at det samme billede forandre karakter afhængig af forskellige omgivelser — præsentationsformer — o.s.v er man igen lige i hælene ikke alene paa Buren, men ogsaa paa perceptionen. Ideens udspring — at identiske udseender placeret i forskellige situationer skaber varierende opfattelser — conceptioner. Konsekvensen af dette maa være at udseendet er helt ligegyldigt at man kan bruge en hvilke som helst ting der lader sig multiplicerer og derigennem give stødet til de varierende

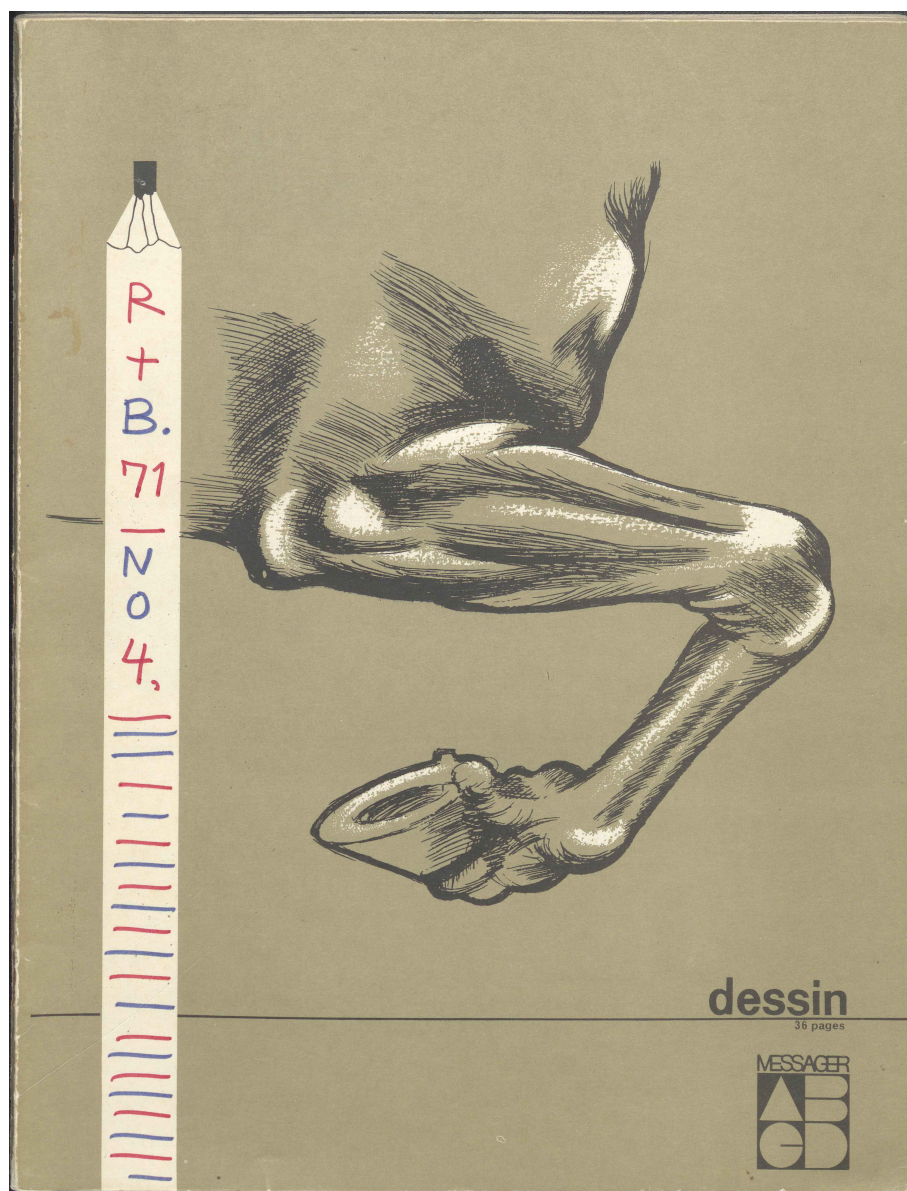
conceptioner. Men – det var ikke hele ideen – en del af den gik ogsaa paa at via billedet var et maleri – udført med haanden ville muligheden for at placere det i det kunstneriske omraade og via udførelsen en minimal forskel i identiteten mulig. Hvilke betydning kan man tillægge en saadan minimal forskel? Det kan jo ikke blive andet end et perceptionsspørgsmaal – at man ser forskellen.

Hvad mente Ad Reinhardt med dette at gentage det samme billede om og om igen? Givetvis ikke at billederne skulle være fuldstændig identiske – saa havde han formodentlig benyttet sig af en mere kontrollerbar teknik. Mon ikke hans bestræbelser gik i en anden retning? Mon ikke det for ham drejede sig om (det umulige) at skabe et fuldkomment billede – den fuldkomne kunst. Hvis dette var hans hensigt saa var det helt uden betydning hvordan billedet saa ud saa længe det ikke saa ud som alt andet end kunst – saa længe det ikke var expressivt – det han ville var som han selv sagde “male det sidste billede” velvidende at det ville han aldrig naa. Daniel Buren hævder at det ikke spiller nogen rolle om det er ham selv eller en anden som udfører billedet – det mente Ad Reinhardt ikke, tværtimod hævdede han at hvis en anden malede et billede som saa maae ud til hans ville det være den andens billede og ikke Ad Reinhardts. Ikke at han lagde noget som helst i den personlige expressivitet – tværtimod – men han gik ud fra at denne andens situation og problematik nødvendigvis maatte være anderledes – fordi han var et andet menneske. (Ad Reinhardt var for øvrigt ogsaa klar over at der ikke findes noget saa upopulært som kunst som kunst).

Med al denne snak om Ad Reinhardt er jeg naaet dertil at det formodentlig er muligt at udskyde variationen som arbejdstese, og alene lade den optræde som “tilfældighed” – men at det sikkert ikke er muligt at ophæve perceptionen. Kendte man kun hvad Ad Reinhardt havde skrevet ville noget væsentligt mangle – billederne – det skrevnes bekræftelse – eller rettere: det skrevne og billederne supplerer hinanden –. Den bekræftelse af det skrevne som Ad Reinhardts billeder er – det er de igennem hvad man ser – perceptionen af den sortes dybde – af at den ikke kun er sort men en sort – et stof – en tilstedeværelse der bevæger sig – er til stede, men ikke alene som perception – men som tanke – kunstnerisk tanke –. Der er ingen grund til at gøre Ad Reinhardts arbejde om igen – det er ikke hvad jeg vil med “R+B” der jo for øvrigt adskiller sig fra Ad Reinhardt ved at bestaa af to farver – og han fornægtede farven. For mig er “R+B” et udgangspunkt til hvad – ved jeg ikke.

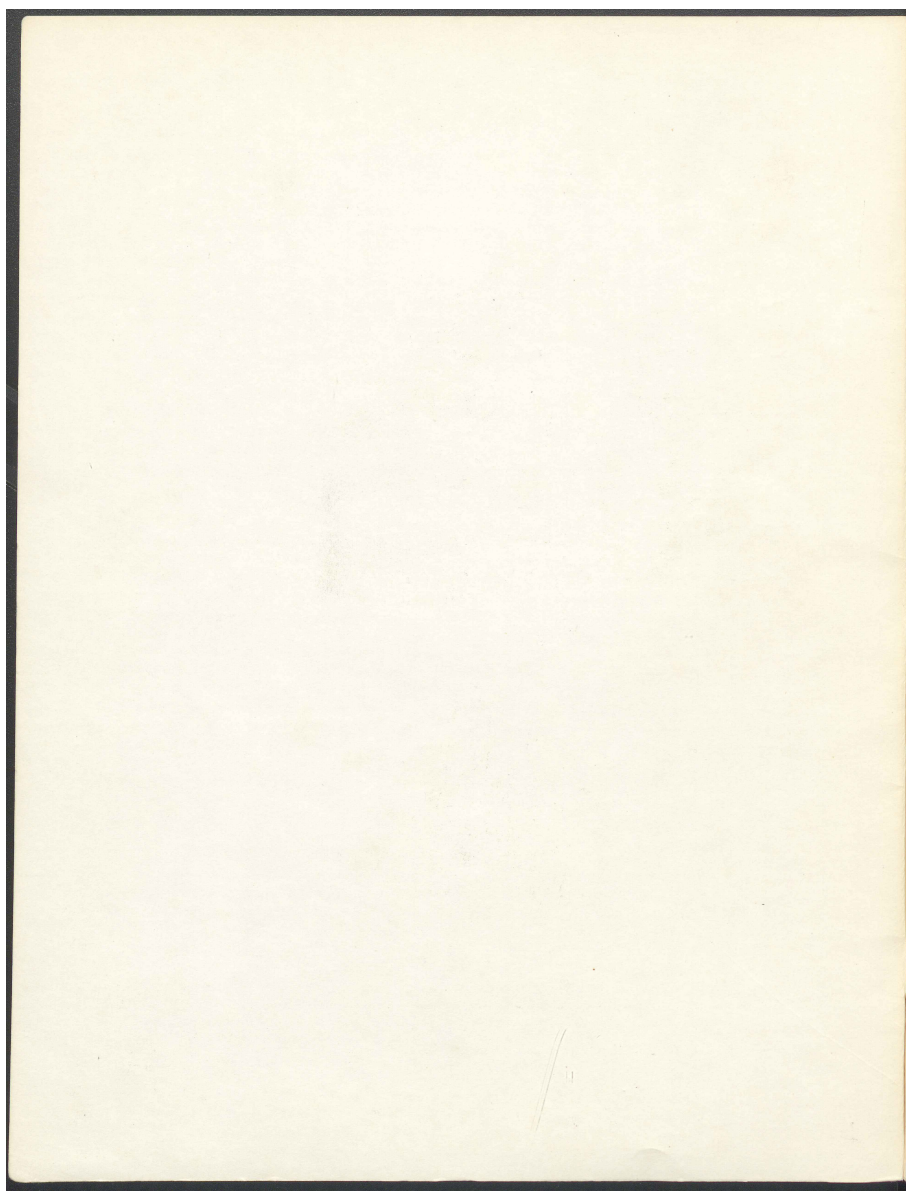
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

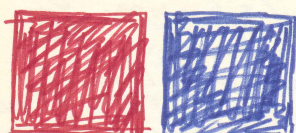

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

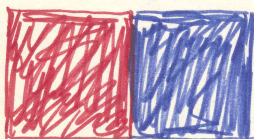
NY CARLSBERGFONDET

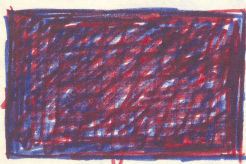
3-10-71

1. Et R og et B lægges
med lille mellemrum

Et lægges delt i en
R og B halvdel (Kvadrat)

R og B blandet: - lidet

Jeg kan lige så godt indrømme at
mit arbejde med "R+B" fortrinsvis er
baseret paa Hovudet om at det pludselig
vil gøre sig noget andet - en løsning
af en eller anden slags. Det er altså ikke
selve "R+B" problemet som i første række
interesserer mig - det er kun et overblik - men
dette at de repræsenterer den yderste neu-
-ralisering - sket paa en paa mit arbejde
med billedet. Alene af den grund mener
jeg at det, før eller senere maa blive over

i noget andet.
Jeg mau ogsaa se i ypperen at hele levotte.
- me litten i "R+B" ud springe af
mit studie af Ad Reinhardt og hans
ideer og at en stor del af Daniel
Burens holdning kan findes i "R+B" ideen.
Det som hele tiden har gaaet mig vel
"R+B" ideen er at den ikke fuldstændig
kan undslippe maleri - maaske var det
en løsning at acceptere dette - man
det a. haan monde for ypperlighed. Vanske-
- ligheden bekræfter i at is ikke kan per-
- stille mig hvor hvad B vil, eller kan
sette i stedet for lille del - maleri.
Alle disse snik og mon over for sig tiden
er sou rig pou er ju blot gaaet hen og
er blevet endnu en alvare andme (man
sou det dydeligt pou Ungdomsbemaleren) og
derfor en uhyldstillede løsning. Pou an-
eller anden monde a det vel da for is
klammer mig til "R+B" ideen - her stor
jeg dog et sted. At is dog ikke kan
~~blive~~ blive skænde her ved meget læn-
- ge er is ogsaa klar over - muntlig hederne
ikke alene ved det man, men ved paa sig
smad. Jeg siger stadig veje til at variere
ideen, man det er sikkert i konsekvans
da det en hale i den ju stik ikke ligge
i variation, man troer mod i at der
ingen variation - forskel - finder sted,
at perceptionen formindeles - ju næsten an-
- kares. Og er man nødt til det er det
et spørgsmaal om det hele ikke kan

Bliver en øgenagel af Buren. Det er alt-
-søu har problemeret tilspidser sig - at man
mere ~~akkcepter~~ akcepter variationsmæssig
opførelse. Akcepter man dette og forsøger
at argumentere for at det samme billede
forandre karakter af hensig af forskellige om-
-givelser - presentationens form - o.s.v. er
man igen lige i hælene ikke alene på
Buren, men også på perceptionen.
I deens udspiring - at i den danske
udseende placere i forskellige situationer.
Skaber varierende opførelser - conceptioner.
Kunne tænke sig at dette mere var at
udseendet er helt ligegyldigt at man
kun bringe en række som helst ting der
bader sig i de varierende conceptioner.
Stødte sig til de hele ideer - en del af
Men - det var ikke hele ideen - en del af
den gik også på at i et billede var
et maleri - udført med hvordan det kom
mængden for at placere det i et
-struktureret område, og i et andet, mindre
minimal, forskel, kan man tillægge en
Hvilke betydning, forskel? Det kan jo
sødan minimal end et perceptions spørgsmål
ikke blive andet som forskellen.
-mål - at man ser forskellen.
Hvad mente Ad Reinhardt med dette
at gøre sig? der som me billeder om og
om igen? Givetvis ikke at billederne
skulle være fuldstændig ideelle - søe
havde han formået sig af
en mere kontrolleret teknik. Men ikke

hans beskrævelser gik i en anden retning?
 Men ikke det for ham dogede sig om
 (det umulige) at skabe et fuldstændigt
 billede - den fuldstændige kunst. Hvis
 dette var hans hensigt som var det helt
 uden betydning hvordan billedet soe
ud som længe det ikke soe ud som
 alt andet end kunst - som længe det
ikke var ekspresivt - det han ikke
 var som han selv sagde "male det
 sidste billede" vel vidende at det ikke
 blev alting mere.
 Daniel Buren hævder at det ikke spil-
 ler nogen rolle om det er som selv eller
 en anden som udfører billedet - det
 mente Ad Reinhardt ikke, tværtimod
 hævdede han at hvis en anden malede
 et billede som soe ud mangle det hans
 billede var denne andens billede og
 ikke det Ad Reinhardts. Ikke at han togde
 noget som helst i den personlige expres-
 sivit - ~~at~~ tværtimod - men han gik
 ud fra at denne andens situation og
 problematik nødvendigvis måtte være
 anderledes - fordi han var et andet men-
 neske. (Ad Reinhardt var provvrigt
 og som klar over at det ikke findes
 noget som upopulært som kunst som
 kunst).
 Med al denne snak om Ad Reinhardt
 er jo nok derhvil at det procentantlig
 er muligt at udskjule variationen

Som arbejdsfæse, og alene lude den optræde
som "Lil pældig hed" - man at det slyk
ikke er muligt at op høre perceptionen.
Kendte man kun hvad Ad Reinhardt
havde skrevet ville meget væsentligt mangde
- billederne - det skrives bekræftelse -
eller rettere det skrives af billederne
suppler hinanden - . Den bekræftelse
af det skrives som Ad Reinhardt
billeder er - det er de i sig selv hvad
man ser - perceptionen af den sorte
dybde - af at den ikke kun er sort
men en sort - et stof - en tilstedeværelse
der beviser sig - er tilstede, man ikke
alene som perception - men som kunne
- kunstnerisk kunne - . til at gøre det
Der er ingen grund om igen - det er ikke
Reinhardt's arbejde om igen - det er ikke
hvad jeg vil med "R+B" der for prøver
at skille sig fra Ad Reinhardt ved at
består af to farver - og som findes
farven.
For mig er "R+B" et udgangspunkt
til hvad - ved jeg ikke.

4-10-71.

7 at den tid jeg har arbejdet
med "R+B" har forholdet mellem den
Røde og Blå været mig fra den måde
at den Røde blev for stærk og den blå